

התובעים: 1. שמעון לב

2. מיכל יקל

3. נסים נסים

4. ציפורה נסים

5. יצחק כהן

ע"י ב"כ עו"ד יצחק בוכבינדר

רח' מודליאני 14, ת"א 64687

טל' 6910049 פקס 6953964

נגד

הנתבעים: 1. עיריית תל אביב-יפו

ע"י ב"כ עו"ד אילן שרקון ואח'

רחוב שד"ל 8, ת"א 65786

טל' 5662808 פקס 5662801

2. יורם שדה

זכרון קדושים 3

תל אביב יפו 68068

טלפקס 03-5064417

ראיות נוספות מטעם נתבע 2

עפ"י פסק הדין של כבוד השופטת גרסטל מיום 1.11.06 והחלטת כבוד השופט טובי מיום 19.3.07 אני מתכבד להגיש לבית המשפט את הראיות הנוספות הבאות:

1. מכתבה של פרקליטות המדינה אלי המודיע על החלטת הפרקליטות להעמיד את הנילוונים (הלא הם התובעים שמעון לב ומיכל יקל) לדין פלילי על חבלות מכוונות בצמחיה נשוא המשפט (נספח 1).

ראיה זו, המחזקת את טענתי שהפגיעות בצמחיה היו מכוונות ולא נבעו משימוש שגרתי וסביר בכביש, רלוונטית לשאלת המטרד שגורמת הצמחיה לתובעים.

2. תצלום עכשווי של רחוב זכרון קדושים המלמד שלאחר סיום המשפט הותקנו במקום פטי האטה ושלטי אזהרה (נספח 2).

ראיה זו רלוונטית לשאלת הצורך במדרכה בסוכה שבקצה רחוב זכרון קדושים, וזאת כאמור בסעיף 29 לפסק הדין מיום 4.4.05: "... העובדה כי לא קיימים ברחוב מרסני מהירות ואין בנמצא תמרור המורה על הגבלת מהירות בו לזו המחויבת ב"רחוב משולב" (30 קמ"ש) היא הנותנת כי יש צורך אמיתי בקיומה של מדרכה בצד הצפוני של הרחוב זאת על מנת לשמור על ביטחונם של הולכי הרגל".

3. נסח טאבו המלמד שיצחק כהן, תובע מס' 5 בתיק זה, מכר את ביתו ברחוב זכרון קדושים 5 (נספח 3).

ראיה זו רלוונטית לשאלת המטרד שגורמת הצמחיה לתובעים. היא מוכיחה שמר כהן, שלא התגורר ברחוב זכרון קדושים מעולם, מכר בינתיים את ביתו וחדל להיות בעל עניין. יצוין שמר כהן היה היחיד מבין התובעים שביתו היה בצד הצפוני של הרחוב שבו מצויה הצמחיה.

4. מודעה באתר אינטרנט המעידה שמשיבים מס' 3-4 מפרסמים את ביתם ברחוב זכרון קדושים מס' 6 למכירה (נספח 4).

ראיה זו רלוונטית לשאלת המטרד שגורמת הצמחיה לתובעים משום שציפורה ונסים נסים, הם היחידים מבין התובעים המתגוררים עדיין ברחוב. יצוין ששמעון לב ומיכל יקל התגרשו בינתיים ואינם מתגוררים ברחוב כבר ארבע שנים. לאור מודעה זו סביר להניח שבקרוב לא ישאר ברחוב איש מבין התובעים.

5. תצהירו של מר גדעון הרטמן (נספח 5).

התצהיר רלוונטי לשאלת חשיבותה הציבורית של הצמחיה. הוא אמור להוכיח א. שעירית תל אביב ראתה מאז ומתמיד בצמחיה נשוא המשפט חלק בלתי נפרד מגן יצחק שדה וסייעה בטיפוחה. ב. שתחת הצמחיה לא היתה מעולם מדרכה. ג. שנעשו נסיונות לפגוע בצמחיה במזיד באמצעות חומרים רעילים. ד. שעמדתה של עירית תל אביב במשפט זה עד לשלב הסיכומים היתה נגועה בחוסר תום לב.

תצהיר גדעון הרטמן מתיישב עם עמדתה המעודכנת של העיריה, כפי שהובעה בסיכומיה, קרי שהעיריה רשאית על פי חוק ואף מוכנה להשאיר את הצמחיה במקום כגינון עירוני.

יורם שדה
נתבע 2